

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 697/2024
11.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца АА ПР Занатско-трговинска радња на велико Londessa Srb Конјевићи Чачак, Коњевићи, чији је пуномоћник Соња Марушић, адвокат у ..., против туженог Друштво за производњу, промет и услуге Parfex д.о.о. Чачак, чији је пуномоћник Иван Ђаловић, адвокат у ..., ради утврђења ништавости, вредност предмета спора 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2867/23 од 21.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2867/23 од 21.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2867/23 од 21.03.2024. године одбијена је жалба тужиле и потврђена је пресуда Привредног суда у Чачку П 173/22 од 09.03.2023. године којом је одбијен тужбени захтев тужиле да суд у односу на туженог утврди да је ништав и незаконит и да не производи правно дејство правни посао Привредног друштва Parfex д.о.о. Чачак давања пуномоћја и споразума, без датума, имена, презимена, својства потписника, снабдевено початом привредног друштва, адвокату Ивану Ђаловићу из ..., Улица ... број .., по ком овлашћењу је сачињена тужба и покренут парнични поступак тужиоца привредног друштва Parfex д.о.о. Чачак у предмету Привредног суда у Чачку П 117/2022 против члана друштва, што је тужени дужан признати, трпети и дозволити да се на основу ове пресуде укину и ставе ван снаге све предузете и спроведене процесне радње у наведеном парничном поступку и обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 9.000,00 динара.

Против другостепене пресуде тужила је изјавила благовремену посебну ревизију, позивом на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији у складу са одредбама члана 404. Закона о парничном поступку.

Према разлозима нижестепених судова, у предмету који се води пред Привредним судом у Чачку П 117/22, овде тужени Parfex д.о.о. Чачак као тужилац поднео је тужбу против предузетничке радње овде тужиље, са захтевом за повраћај дуга у износу од 8.484.028,85 динара који је предузетничкој радњи дат сукцесивно у периоду од 2015. године до 2022. године. Тужба је поднета од стране адвоката Ивана Ђаловића по пуномоћју приложеном уз тужбу, а које пуномоћје је предмет захтева за утврђење ништавости у овом поступку. Пуномоћје је потписано од стране ББ и оверено печатом привредног друштва Parfex д.о.о. У моменту подношења тужбе чланови привредног друштва Parfex д.о.о. били су ББ и АА, са по 50% удела у друштву. Нижестепени судови су закључили да тужбени захтев није основан, јер је поднета тужба у предмету П 117/22 у односу на предузетничку радњу, а не у односу на члана друштва АА, па за подношење тужбе није била потребна одлука скупштине акционара у смислу члана 200. став 1. тачка 20. Закона о привредним друштвима, којим је прописано да скупштина друштва одлучује о покретању поступка и давању пуномоћја за заступање друштва у спору против члана друштва. Спор није покренут против члана друштва АА, већ против предузетничке радње члана друштва. Стога је тужбени захтев одбијен применом одредби чланова 200, 266. и 83. Закона о привредним друштвима.

Према садржини тражене правне заштите, начину пресуђења и разлозима на којима је заснована другостепена одлука, Врховни суд налази да нема потребе за новим тумачењем права, разматрањем правних питања од општег интереса, нити правних питања у интересу грађана, нити за уједначавањем судске праксе. Ревизијски наводи којима се тумаче релевантне законске одредбе, укључујући одредбе Закона о привредним друштвима, не указују на потребу за новим тумачењем права, која би била од значаја за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Тужиља неосновано указује на пресуду Привредног апелационог суда Пж 249/22 од 19.01.2022. године као пример другачије судске праксе, наводима да је у тој одлуци заузет став да је АА која је једновремено и члан друштва Parfex д.о.о. и предузетник Пр Londessa Срб Конјевићи - истоветно лице и да је за утужење исте неопходна претходна одлука скупштине друштва Parfex д.о.о. Према садржини наведене пресуде, одлучено је у спору између саоснивача ББ против привредног друштва и АА ради поништаја одлуке донете од стране скупштине привредног друштва, те промене података код Агенције за привредне регистре. Одбијен је тужбени захтев јер је одлука скупштине произвела правно дејство, а право тужиоца или другог лица које има право на подношење тужбе је повређено у мањој мери, позивом на одредбу члана 381. Закона о привредним друштвима. Из наведеног следи да не постоји неуједначеност судске праксе на начин

на који се то указује ревизијом, јер је у наведеној парници предмет спора захтев за поништај одлуке скупштине друштва, и у односу на члана друштва АА, док је у овој парници предмет спора ваљаност правног посла којим се даје овлашћење за заступање од стране привредног друштва – пуномоћја и споразума. Осим тога, у решењу Врховног суда Прев 662/2024 од 03.10.2024. године изражено је правно схватање да члан друштва нема исти правни статус у привредном друштву као исто лице када као власник предузетничке радње ступа у правне односе са привредним друштвом у обављању делатности.

Како нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 28.12.2022. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да у споровима мале вредности против другостепене одлуке није дозвољена ревизија. Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према одредби става 3. тог члана, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби, што је у овом предмету 10.000,00 динара, не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2. Закона о парничном поступку).

Како се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности, која не прелази динарску противвредност 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш,с.р.**

а тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић